

Van: Mireille Groot Koerkamp

Datum: 19 januari 2015 15:08:35 CET

Aan: "cornelissen@aartsbisdom.nl" <cornelissen@aartsbisdom.nl>, "pers@aartsbisdom.nl" <pers@aartsbisdom.nl>, "eijk@aartsbisdom.nl" <eijk@aartsbisdom.nl>

Onderwerp: Toekomst van de katholieke kerk

Zijne Eminentie kardinaal Eijk,

Met verbazing heb ik uw visie gelezen. Het laat me niet los. Uw visie zet me aan tot denken.

Ik wil u graag vertellen wat de katholieke kerk voor mij betekent:

Ik voel me thuis in de katholieke kerk, zoals ik die ken in het dorp waar ik ben opgegroeid. De kerk bestaat voor mij uit de inhoud van het geloof, het kerkgebouw met de kerkgemeenschap en de kerkelijke organisatie.

Het kerkgebouw betekent veel voor mij. De generaties die ons zijn voorgedaan hebben deze kerk gebouwd. Mijn opa's en oma's hebben ook in deze kerk gebeden, ze zijn hier getrouwd, hun kinderen werden hier gedoopt, mijn ooms zijn hier tot priester gewijd, mijn overleden familieleden liggen hier begraven. Ik ben hier ook gedoopt. We zijn hier getrouwd en onze kinderen zijn hier gedoopt. Wij komen als familie samen in deze kerk. De kerk loopt als een rode draad door onze familie.

Datzelfde geldt voor de kerkgemeenschap, ons dorp. We komen hier samen om elkaar te steunen als een dorpsgenoot is overleden. We komen hier samen om te bidden, om te vieren, om elkaar te steunen, om stil te staan en om hoop te vinden. Ik voel me thuis in deze kerk en in deze gemeenschap. De kerk hoort bij ons en wij bij deze kerk. De kerk en het dorp zijn aan elkaar verbonden. We hebben een goede pastoor, goede pastoraal medewerkers en goede vrijwilligers. Ik heb bewondering voor hun talent en inzet.

De kerkelijke organisatie is voor mij iets wat volgend zou moeten zijn. Geen doel op zich, maar een dienende organisatie, faciliterend aan wat de gemeenschap wil. Ik voel me niet thuis bij deze kerkelijke organisatie en dan bedoel ik met name het Aartsbisdom.

Als ik lees over het standpunt van de kerk met betrekking tot homo's, over de manier waarop wordt omgegaan met misbruik door priesters, over de manier waarop wordt omgegaan met vrijwilligers/pastoraal werkers/bestuurders in de kerk die een kritisch of ander geluid laten horen, dan schaam ik mij. Ik wil helemaal niet bij deze organisatie horen.

Ik heb overwogen om me uit te schrijven en heb ook het formulier op de site van het bisdom ingevuld, maar heb het niet verzonden, omdat ik me nog steeds verbonden voel met de inhoud van het geloof en de kerkgemeenschap in het dorp. Ook de paus geeft mij hoop. Ik wil mij niet losmaken van het geloof, ik zou me willen losmaken van deze organisatie.

Wat ik niet begrijp is dat u uw visie koppelt aan de datum van uw pensioen. Wat heeft uw pensioendatum met de toekomst van de kerk te maken?

Wat ik ook niet begrijp is dat u uw visie opstelt zonder de mensen te raadplegen. Wat willen de mensen in de kerkgemeenschappen? Heeft u het gevraagd? En zo ja, wat doet u met de mening van al deze mensen? Heeft u een breed draagvlak voor uw visie? Of vindt u dat niet nodig? Hoe democratisch is de kerkelijke organisatie?

Wat ik ook niet begrijp is uw rechtlijnige logica: straks zijn er nog maar 19 priesters, dus ongeveer 20 kerken. Hoezo? Heeft elke kerk een priester nodig? Kan een kerk niet functioneren zonder priester? Of wilt u geen kerk zonder priester?

Als de kerkelijke organisatie doorgaat met deze rechtlijnige logica tot aan uw pensioendatum, dan zie ik de kerk als volgt voor me:

20 kerken met een handje vol volgelingen. Ik ben dan uitgeschreven. Mijn dorpsgenoten ook, althans 95% (gok ik). Ik ga niet naar een andere plaats of stad naar de kerk. Niet alleen vanwege de afstand of de moeite, maar vooral vanwege het wegvallen van de verbondenheid met deze kerk en de gemeenschap.

Dan organiseren we onze eigen kerk, een nieuwe kerk. Een kerk in ons dorp, waar we ons laten inspireren, ook door het leven van Jezus. Een kerk die open staat voor iedereen. Een kerk waar we samenkomen om te vieren, troosten, bezinnen. Zoals we nu doen, maar dan in onze eigen woorden. Ik kijk er naar uit! Het lijkt wel een droom.

Daarom is mijn conclusie uiteindelijk:
Een prima visie, ga zo door!

PS. Ik wil graag meedenken over de toekomst van de kerk.

Met vriendelijke groet,

Mireille Groot Koerkamp